

Skrytá historie čtyřicátého verše – číslo čtyři

Zkouška a vítězství: Utváření obrazu šelmy a zapečetění moudrých

Jeff Pippenger

2024-09-23

Prorocká linie, která znázorňuje zkoušku představovanou vytvořením obrazu šelmy ve Spojených státech, probíhá souběžně se třemi mezníky, které představují linii Ústavy. Probíhají souběžně jedna s druhou a každá z nich přináší specifické informace, které se vztahují k té druhé linii. Jak to, že ti, kdo obstojí ve zkoušce obrazu šelmy, budou poté připraveni kráčet ve světle, které vychází z trůnního sálu Božího, během doby pronásledování, jež začíná nedělním zákonem ve Spojených státech? Co je na zkoušce vytvoření obrazu šelmy takového, že zapečetí moudré panny do zkušenosti, která jim umožňuje projít obdobím pronásledování, jež začíná nedělním zákonem, když po národním odpadnutí následuje národní zkáza a satan začíná své podivuhodné skutky?

„Není možné podat žádnou představu o zkušenosti Božího lidu, který bude živ na zemi, až se nebeská sláva spojí s opakováním pronásledování minulosti. Budou chodit ve světle vycházejícím od Božího trůnu. Prostřednictvím andělů bude mezi nebem a zemí probíhat neustálé spojení. A satan, obklopen zlými anděly a prohlašující se za Boha, bude činit všelijaké zázraky, aby, bude-li to možné, svedl i vyvolené.“ Testimonies, svazek 9, 16.

Sestra Whiteová komentuje poselství, které Kristus přednesl v synagoze v Kafarnaum a je zaznamenáno v šesté kapitole Janova evangelia. Její komentář se nachází v knize Touha věků, v kapitole nazvané Krize v Galileji. Tam zdůrazňuje, že Kristus neučinil žádné úsilí, aby zabránil odpadnutí, k němuž došlo v Janovi 6, ačkoli si byl plně vědom, že tehdy ztratí více učedníků než kdykoli jindy během své služby mezi lidmi.

„Když Ježíš předložil zkoušející pravdu, která způsobila, že se tolik Jeho učedníků odvrátilo, věděl, jaký bude výsledek Jeho slov; měl však naplnit záměr milosrdenství. Předvídal, že v hodině pokušení bude každý z Jeho milovaných učedníků těžce zkoušen. Jeho smrtelná úzkost v Getsemane, Jeho zrada a ukřižování pro ně měly být nejtěžší zkouškou. Kdyby nebyla dána žádná předchozí zkouška, bylo by s nimi spojeno mnoho těch, kdo byli vedeni pouze sobeckými pohnutkami. Když byl jejich Pán odsouzen v soudní síni; když na Něho zástup, který Ho vítal jako svého krále, syčel a tupil Ho; když posmívající se dav volal: „Ukřižuj Ho!“ — když byla jejich světská ctižádost zklamána, tito lidé hledající vlastní prospěch by tím, že by se zřekli své oddanosti Ježíši, přivodili učedníkům hořký, srdce tížící zármutek, nadto k jejich bolesti a zklamání nad ztroskotáním jejich nejdražších nadějí. V té hodině temnoty mohl příklad těch, kdo se od Něho odvrátili, strhnout s sebou i jiné. Ježíš však tuto krizi přivedl dříve, kdy svou osobní přítomností mohl ještě posílit víru svých pravých následovníků.“

„Soucitný Vykupitel, kterýs při plném vědomí zkázy, jež na Něho čekala, něžně urovnával cestu učedníkům, připravil je na jejich vrcholnou zkoušku a posílil je pro závěrečný test!“ Touha věků, 394.

Nedělní zákon je závěrečnou zkouškou, v níž se zjevuje charakter. Před závěrečnou zkouškou Kristus, který se nikdy nemění, připouští zkoušku, podle níž bude rozhodnut věčný úděl Jeho lidu. Je to zkouška, kterou musí obstát dříve, než budou zapečetěni a než se při nedělním zákoně uzavře doba jejich milosti. Je to prorocká zkouška, která moudré panny připravuje „na jejich vrcholnou zkoušku a posiluje je pro závěrečnou zkoušku!“ Jejich „vrcholná zkouška“ je jejich korunující zkouškou, neboť moudré panny jsou ty, které jsou „očištěny, vybíleny a vyzkoušeny“. Závěrečná zkouška je jejich vrcholnou zkouškou a v onom čase zkoušení budou moudré panny „chodit ve světle vycházejícím od trůnu Božího“. Co je v rámci procesu zkoušení, znázorněného jako „vytvoření obrazu šelmy“, tím, co připravuje moudré panny pro vrcholnou zkoušku a umožňuje jim chodit ve světle vycházejícím od trůnu Božího? Co je tím světlem, které vychází od trůnu Božího?

A když otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi mlčení asi na půl hodiny. I viděl jsem těch sedm andělů, kteří stáli před Bohem; a bylo jim dáno sedm polnic. A přišel jiný anděl a postavil se u oltáře se zlatou kadidelnicí; a bylo mu dáno mnoho kadidla, aby je obětoval s modlitbami všech svatých na zlatém oltáři, který byl před trůnem. A dým kadidla vystoupil s modlitbami svatých z ruky anděla před Boha. A anděl vzal kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a vrhl je na zem; i nastaly hlasy a hromy a blesky a zemětřesení. Zjevení 8,1–5.

V posledních dnech, v období, kdy se naplňuje podobenství o deseti pannách a kdy je pečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc, je odpečetěna sedmá pečeť a ukazuje, že v odpověď na modlitby svatých je na zem vržen oheň. Oheň, který je svržen dolů při závěrečném a dokonalém naplnění podobenství o deseti pannách, je poselstvím půlnočního volání, jak je předobrazeno vylitím Ducha svatého na táborovém shromáždění v Exeteru a vylitím Ducha svatého o Letnicích, kde byl znázorněn jako oheň. Povšimněte si komentáře sestry Whiteové k poselství půlnočního volání.

„Ti, kdo odmítli první poselství, nemohli mít prospěch z druhého; a stejně tak neměli prospěch z půlnočního volání, které je mělo připravit, aby vírou vstoupili s Ježíšem do nejsvětější svatyně nebeské svatyně. A tím, že odmítli obě předchozí poselství, natolik zatemnili své porozumění, že nevidí žádné světlo v poselství třetího anděla, které ukazuje cestu do nejsvětější svatyně. Viděla jsem, že jako Židé ukřižovali Ježíše, tak i jménem křesťanské církve ukřižovaly tato poselství, a proto neznají cestu do nejsvětější svatyně a nemohou mít užitek z Ježíšovy přímlyvy tam. Podobně jako Židé, kteří přinášeli své neužitečné oběti, přinášejí i oni své neužitečné modlitby do oddělení, které Ježíš opustil; a satan, potěšen tímto klamem, na sebe bere náboženský ráz a obrací mysl těchto vyznávajících křesťanů k sobě, působí svou mocí, svými znameními a lživými zázraky, aby je upevnil ve svém osídle.“ Early Writings, 259.

V dějinách milleritů byla zkouška poselství půlnočního volání taková, že „měla je připravit, aby vírou vstoupili s Ježíšem do nejsvětějšího oddělení nebeské svatyně.“ Poselství půlnočního volání, které je nyní rozvíjeno, je rovněž představeno jako zkouška utváření obrazu šelmy. Obojí je zkouškou, která vede k uzavření doby milosti, kdy se zjevuje charakter. Když millerité vírou vstoupili do Nejsvětějšího oddělení, jejich víra byla znovu vyzkoušena. Víra sto čtyřiceti čtyř tisíc bude vyzkoušena při nedělním zákoně, avšak je jim zaslíbeno, že budou v bezpečí, neboť budou

kráčet „ve světle vycházejícím z“ pečeti sedmé, která byla otevřena, když se poselství půlnočního volání začalo odpečetovat v červenci 2023.

Poselství, které bylo v oné době odpečetěno, je ustanoveno prostřednictvím metodologie „řádek za řádkem“, což je metodologie pozdního deště. Pozdní déšť začal skrápět v roce 2001 a začalo závěrečné zkoušení adventismu. V červenci 2023 započalo závěrečné období v procesu zkoušení, který vrcholí nedělním zákonem, když poselství půlnočního volání, jež je rovněž pozdním deštěm, jež je rovněž rozmnožením poznání, které vzniká, když je odstraněna sedmá pečeť, a je rovněž odpečetěním sedmi hromů i Zjevením Ježíše Krista. Všechny linie, které představují odpečetění prorockého světla, jsou označeny jako odpečetěné ve skrytých dějinách čtyřicátého verše jedenácté kapitoly knihy Daniel.

V oněch skrytých dějinách je znázorněna linie tří hlavních mezníků Ústavy. Je to linie, v níž se církev a stát spojují, aby vytvořily obraz šelmy. Obsahuje prorockou linii, která se vztahuje na prezidenty Spojených států a která znázorňuje dynamiku politických zápasů probíhajících v dějinách republikánského rohu zemské šelmy. Tato linie zahrnuje paralelní dějiny obou hlavních politických stran Spojených států. Tato linie úzce souvisí s rohem odpadlého protestantismu od jeho počátku v roce 1844 až do chvíle, kdy při nedělním zákoně uchvátí kontrolu nad občanskou vládou.

Prorocká úloha odpadlého protestantismu zahrnuje svědectví hasmonejské dynastie jako symbolu odpadlého protestantismu. Na pozadí linie rohu odpadlého protestantismu se nachází také linie laodicejské církve adventistů sedmého dne. Z linie laodicejského adventismu vychází linie sto čtyřiceti čtyř tisíc. Tyto skryté dějiny mají také linii islámu třetího běda. Rusko má svou linii, Organizace spojených národů má svou linii a ovšem i papežská moc má svou linii.

Jestliže se student proroctví věnuje studiu jako berejský věřící žijící v posledních dnech, bude se sytit liniemi, které jsou rozpoznány ve skrytých dějinách čtyřicátého verše. Student proroctví vezme knihu z ruky anděla a sní ji. Potom, až přijde závěrečná zkouška nedělního zákona, nejenže dospěje k pochopení poselství půlnočního volání, které bylo odpečetěno, ale plně porozumí i tomu, jak byl ve Spojených státech utvořen obraz šelmy.

Světlo sedmé pečeti vychází od trůnu a v kontextu podobenství o deseti pannách je poselstvím půlnočního volání. Poselství půlnočního volání je tím, co připravuje moudré panny na období, kdy se pronásledování minulosti opakují.

„Když přehlížím naši minulou historii a procházím každý krok postupu až k našemu nynějšímu postavení, mohu říci: Chvála Bohu! Když vidím, co Bůh vykonal, jsem naplněna úžasem a důvěrou v Krista jako vůdce. Nemáme se čeho obávat do budoucnosti, ledaže bychom zapomněli na cestu, již nás Pán vedl, a na Jeho učení v naší minulé historii.“ Testimonies to Ministers, 31.

Pán vede svůj lid procesem zkoušky, který započal v červenci 2023. Jeho vedení zahrnovalo otevření prorockého Slova ve vztahu ke skrytým dějinám verše čtyřicet. Tyto dějiny ukazují, jak se ve Spojených státech utváří obraz šelmy, a ovšem mnohem více než pouze tento prvek událostí

doby konce. Když se ocitneme v rozhodující zkoušce při nedělním zákonu, kdy se začínají opakovat pronásledování minulosti, „nemáme se čeho bát pro budoucnost, ledaže bychom zapomněli, jak nás Pán vedl a jakému učení nás učil v našich minulých dějinách.“

Při nedělním zákonu se „minulá historie“ zopakuje v období utváření obrazu šelmy ve Spojených státech. Lev z pokolení Judova odpečetil závěrečné poselství a vedl svůj lid ke skrytým dějinám čtyřicátého verše. Tam svůj lid učil, aby nejen rozuměl Jeho prorockému Slovu, ale také přijal výsadu a odpovědnost dosáhnout zkušenosti, jež jej uschopní být mezi těmi z Jeho lidu, kteří mají být Jeho zástupci v závěrečné krizi.

Jednou z prorockých charakteristik těchto lidí je, že umějí chodit ve světle vycházejícím od trůnu. Toto světlo je světlem skrytých dějin čtyřicátého verše, který s podrobnou přesností popisuje náboženské, politické, společenské a hospodářské dynamiky podílející se na vztyčení obrazu šelmy ve Spojených státech. Světlo, které je rozpoznáváno ohledně těchto posvátných dějin, vzniká prostřednictvím uplatnění zásady „řádek za řádkem, tu trochu a tam trochu“ a je to světlo, které popisuje dějiny doby, kdy jsou pronásledování minulosti znovu uvedena v činnost.

Ti, kdo rozumějí rozmnožení poznání, jsou moudří, a rozmnožení poznání se vztahuje k utváření obrazu šelmy; a moudří porozumějí dějinám utváření obrazu šelmy ve světě dříve, než tyto dějiny nastanou. Ježíš jako Alfa i Omega vždy znázorňuje konec věci jejím počátkem.

Stojí za povšimnutí, že pasáž, v níž sestra Whiteová uvádí, že Boží lid bude chodit ve světle vycházejícím od trůnu, tvoří závěr první kapitoly devátého svazku Testimonies. Kapitola začíná na straně jedenáct, takže kapitola začíná na devět-jedenáct a končí popisem nedělního zákona. Popisuje období, kdy je vytvořen obraz šelmy a kdy je zjeveno sto čtyřicet čtyři tisíc, avšak pouze tehdy, máte-li víru spatřit tuto kapitolu tímto způsobem.

Jako první oddíl devátého svazku se otevírá tímto označením a užívá název Pro příchod Krále. Zjevně odkazuje nejen na druhý příchod Krista, ale také na podobenství o deseti pannách, neboť název oddílu poté cituje Pavla.

„Oddíl 1 — Pro příchod Krále“

„Ještě krátký čas, a ten, který má přijít, přijde a nebude otálet.“ Židům 10,37.“

Následující dva verše jsou vynechány, avšak přispívají ke světlu v tomto oddílu.

Neboť ještě velmi krátký čas, a ten, který má přijít, přijde a neprodlí. Spravedlivý pak bude živ z víry; jestliže by se však někdo stáhl zpět, má duše v něm nebude mít zalíbení. My však nejsme z těch, kdo ustupují k zahynutí, nýbrž z těch, kdo věří k záchraně duše. Židům 10,37–39.

Pavel odkazoval na Abakuka, kde jsou věrné moudré panny postaveny do protikladu k těm, o nichž Pavel říká, že „ustupují k zahynutí“. Abakuk to vyjádřil takto:

Hle, jeho duše, která se povyšuje, není v něm přímá; spravedlivý však bude žít ze své víry. Abakuk 2,4.

Čas prodlení u Abakuka je časem prodlení deseti panen a kapitola o přicházejícím Králi ve spojení s Pavlovými slovy z listu Židům určuje dokonalé naplnění a použití této kapitoly v období pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc. Toto období začalo 11. září 2001 a končí při nedělním zákoně, který je poslední krizí laodicejského adventismu a který je v podobenství o deseti pannách zjevením charakteru při nedělním zákoně. Poslední odstavce této kapitoly se vztahují k nedělnímu zákonu a kapitola začíná tím, že se vztahuje k 11. září 2001.

„Poslední krize“

„Žijeme v době konce. Rychle se naplňující znamení doby hlásají, že Kristův příchod je blízko. Dny, v nichž žijeme, jsou vážné a důležité. Duch Boží je postupně, avšak jistě, odnímán ze země. Pohromy a soudy již dopadají na ty, kdo pohrdají milostí Boží. Pohromy na souši i na moři, neustálý stav společnosti, válečné poplachy — to vše je výstražné. Předpovídají blízkí se události největšího významu.

„Nástroje zla spojují své síly a upevňují se. Posilují se pro poslední velikou krizi. V našem světě mají brzy nastat velké změny a závěrečné události budou rychlé.“

„Stav věcí ve světě ukazuje, že doba soužení je přímo před námi. Denní noviny jsou plné náznaků strašlivého konfliktu v blízké budoucnosti. Odvážné loupeže se vyskytují často. Stávky jsou běžné. Krádeže a vraždy jsou páčány na každém kroku. Lidé posedlí demony připravují o život muže, ženy i malé děti. Lidé se stali zaslepenými neřestí a převládá každý druh zla.

Nepřítel uspěl v tom, že převrátil právo a naplnil lidská srdce touhou po sobeckém zisku.

„Právo stojí opodál; neboť pravda padla na ulici a poctivost nemůže vstoupit.“ Izajáš 59,14. Ve velkých městech žijí zástupy lidí v chudobě a bídě, téměř bez potravy, přístřeší a oděvu; zatímco v týchž městech jsou i ti, kteří mají více, než si srdce může přát, kteří žijí v přepychu a vydávají své peníze na bohatě zařízené domy, na osobní okrasu, nebo, což je ještě horší, na uspokojování smyslných žádostí, na alkohol, tabák a jiné věci, které ničí síly mozku, vyvádějí mysl z rovnováhy a mravně snižují duši. Křik hladovějícího lidstva vystupuje před Boha, zatímco lidé všemožnými druhy útisku a vydírání hromadí obrovská bohatství.

„Při jedné příležitosti, když jsem byla v New Yorku, jsem byla v nočním vidění vyzvána, abych spatřila budovy, jak se zvedají poschodí za poschodím směrem k nebi. O těchto budovách se zaručovalo, že jsou ohnivzdorné, a byly vystavěny k oslavení svých vlastníků a stavitelů. Výše a stále výše tyto budovy vyrůstaly a bylo v nich použito nejdražšího materiálu. Ti, jimž tyto budovy patřily, si nekladli otázku: ‚Jak můžeme nejlépe oslavit Boha?‘ Pán nebyl v jejich myšlenkách.“

„Pomyslel jsem si: ‚Ó, kéž by ti, kteří takto vynakládají své prostředky, mohli spatřit své jednání tak, jak je vidí Bůh! Hromadí nádherné budovy, ale jak pošetilé je v očích Vládcе vesmíru jejich plánování a vymýšlení. Nezkoumají všemi silami srdce a mysli, jak by mohli oslavit Boha. Ztratili ze zřetele tuto první povinnost člověka.‘“

„Když tyto honosné budovy vyrůstaly, jejich majitelé se s ctižádostivou pýchou radovali, že mají peníze, jimiž mohou hovět sobě samým a vzbuzovat závist svých sousedů. Velká část

peněz, které takto investovali, byla získána vydíráním, utiskováním chudých. Zapomněli, že v nebi se vede záznam o každém obchodním jednání; každý nespravedlivý obchod, každý podvodný čin je tam zaznamenán. Přichází doba, kdy lidé ve svém podvodu a zpupnosti dospějí k bodu, za nějž jim Pán nedovolí jít, a poznají, že shovívavost Jehovova má své meze.“

„Výjev, který se mi poté ukázal, byl požárním poplachem. Muži pohlíželi na vysoké a domněle ohnivzdorné budovy a říkali: ‚Jsou naprosto bezpečné.‘ Tyto budovy však byly stráveny ohněm, jako by byly zhotoveny ze smoly. Hasičské stříkačky nemohly ničím zadržet zkázu. Hasiči nebyli schopni stříkačky obsluhovat.“

„Bylo mi sděleno, že až nadejde Pánův čas, a nedojde-li k žádné změně v srdcích pyšných, ctižádostivých lidí, lidé shledají, že ruka, která byla mocná k záchraně, bude mocná i k zničení. Žádná pozemská moc nemůže zadržet ruku Boží. Při stavbě budov nelze použít žádný materiál, který by je uchránil před zkázou, až přijde Bohem určený čas seslat odplatu na lidi pro jejich nedbání Jeho zákona a pro jejich sobeckou ctižádost.“

„Není mnoho těch, ani mezi vychovateli a státníky, kdo chápou příčiny, jež leží v základu nynějšího stavu společnosti. Ti, kteří drží otěže vlády, nejsou schopni vyřešit problém mravní zkaženosti, chudoby, bídy a narůstající zločinnosti. Marně zápasí o to, aby postavili obchodní činnost na bezpečnější základ. Kdyby lidé věnovali více pozornosti učení Božího slova, našli by řešení problémů, které je znepokojují.“

„Písmo popisují stav světa těsně před druhým příchodem Krista. O lidech, kteří loupeží a vydíráním hromadí veliké bohatství, je psáno: ‚Nashromáždili jste si poklady pro poslední dny. Hle, mzda dělníků, kteří sklídili vaše pole a kterou jste jim podvodně zadrželi, volá; a volání ženců došlo k sluchu Pána zástupů. Žili jste na zemi v rozkoši a v prostopášnosti; vykrmili jste svá srdce jako v den porážky. Odsoudili jste a zabili spravedlivého; a on se vám neprotiví.‘ Jakub 5,3–6.“

„Kdo však čte varování, jež jsou dávana znameními doby, která se rychle naplňují? Jaký dojem působí na světské lidi? Jaká změna je patrná v jejich postoji? O nic větší, než jaká byla patrná v postoji obyvatel noachovského světa. Předpotopní lidé, pohlceni světským podnikáním a požitky, ‚nepoznali, dokud nepřišla potopa a všechny je neodnesla‘. Matouš 24,39. Měli varování seslaná z nebe, avšak odmítli naslouchat. A dnes svět, zcela nedbající varovného hlasu Božího, spěchá vstříc věčné záhubě.“

„Svět je rozvířen duchem války. Proroctví jedenácté kapitoly knihy Daniel se již téměř zcela naplnilo. Brzy nastanou výjevy soužení, o nichž se hovoří v proroctvích.“

„„Aj, Hospodin vyprazdňuje zemi a činí ji pustou, převrací ji a rozptyluje její obyvatele... Protože přestoupili zákony, změnili ustanovení, porušili věčnou smlouvu. Proto zlořečení pohltilo zemi a ti, kdo na ní přebývají, jsou zpustošeni... Ustalo veselí bubínků, utichl hluk radujících se, umkla radost harfy.‘ Izajáš 24,1–8.

„Ach, jaký to den! Neboť den Hospodinův je blízko a přijde jako zhoubná rána od Všemohoucího.... Semeno shnilo pod svými hroudami, sýpky jsou zpustošeny, stodoly jsou pobořeny, neboť obilí uschlo. Jak sténá dobytek! Stáda skotu jsou zmatená, protože nemají

pastvy; i stáda ovcí hynou.“ „Réva uschla a fíkovník chřadne; granátovník, i palma a jabloň, ano, všechny polní stromy uschly, protože radost synů lidských uschla.“ Joel 1,15–18.12

„Mé nitro je naplněno bolestí; ... nemohu mlčet, neboť jsi slyšela, duše má, zvuk polnice, válečný poplach. Pohroma za pohromou je hlášána, neboť celá země je zpustošena.“ Jeremjáš 4,19.20.

„Pohlédl jsem na zemi, a hle, byla pustá a prázdná; i na nebesa, a neměla světlo. Pohlédl jsem na hory, a hle, třásly se, a všechny pahorky se chvěly. Pohlédl jsem, a hle, nebylo člověka a všichni nebeští ptáci uletěli. Pohlédl jsem, a hle, úrodná krajina byla pustinou a všechna její města byla zbořena.“ Verše 23–26.

„Ach! Neboť onen den je veliký, takže mu není podobného; je to čas Jákobova soužení, avšak bude z něho vysvobozen.“ Jeremjáš 30,7.

„Ne všichni na tomto světě se postavili na stranu nepřítele proti Bohu. Ne všichni se stali nevěrnými. Je zde věrných několik, kteří zůstávají Bohu oddáni; neboť Jan píše: ‚Zde jsou ti, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu.‘ Zjevení 14,12. Brzy bude boj zuřit s velikou prudkostí mezi těmi, kteří slouží Bohu, a těmi, kteří Mu neslouží. Brzy bude otřeseno vším, čím lze otřást, aby to, čím otřást nelze, zůstalo.“

„Satan je pilný student Bible. Ví, že jeho čas je krátký, a na každém kroku se snaží mařit dílo Páně na této zemi. Není možné podat jakoukoli představu o zkušenosti Božího lidu, který bude živ na zemi tehdy, až se nebeská sláva spojí s opakováním pronásledování minulosti. Budou chodit ve světle vycházejícím od Božího trůnu. Prostřednictvím andělů bude mezi nebem a zemí trvalé spojení. A Satan, obklopen zlými anděly a vydávající se za Boha, bude činit zázraky všeho druhu, aby oklamal, je-li to možné, i samotné vyvolené. Boží lid nenalezne svou bezpečnost v činění zázraků, neboť Satan bude napodobovat zázraky, které budou konány. Boží vyzkoušený a prověřený lid nalezne svou sílu ve znamení, o němž se mluví v Exodus 31,12–18. Mají zaujmout své stanovisko na živém slově: ‚Je psáno.‘ To je jediný základ, na němž mohou stát bezpečně. Ti, kdo porušili svou smlouvu s Bohem, budou onoho dne bez Boha a bez naděje.“

„Uctívači Boha budou zvláště odlišeni svým vztahem ke čtvrtému přikázání, neboť to je znamením Boží stvořitelské moci a svědectvím o Jeho nároku na člověkovu úctu a poctu. Bezbožní budou odlišeni svým úsilím strhnout památník Stvořitele a vyvýšit ustanovení Říma. V rozhodujícím střetu bude celé křesťanstvo rozděleno do dvou velkých tříd: na ty, kdo zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu, a na ty, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu a přijímají její znamení. Ačkoli církev a stát spojí svou moc, aby přinutily všechny, „malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky“, přijmout znamení šelmy, lid Boží je přesto nepřijme. Zjevení 13,16. Prorok z Patmu vidí „ty, kteří zvítězili nad šelmou i nad jejím obrazem i nad jejím znamením i nad číslem jejího jména, jak stojí na skleném moři a majíce harfy Boží“ a zpívají píseň Mojžíšovu a Beránkovu. Zjevení 15,2.“

„Boží lid očekávají hrozné zkoušky a soužení. Duch války podněcuje národy od jednoho konce země ke druhému. Avšak uprostřed přicházející doby soužení — doby soužení, jaké nebylo od té doby, co povstal národ — bude Boží vyvolený lid stát neotřesen. Satan a jeho zástupy je

nebudou moci zničit, neboť je budou chránit andělé vynikající silou.“ Svědectví, svazek 9, 11–17.

Sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou „Bohem vyzkoušeným a prověřeným lidem“, Jeho „vyvoleným lidem“, „zůstanou neotřesení“, až se budou opakovat „pronásledování minulosti“. Světlo, v němž budou „chodit“, je světlo poselství sedmé pečeti, což je půlnoční volání, což je světlo označující utváření obrazu šelmy.